Ч. 261. Неділя 1 грудня (18 падолиста) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ЛИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Міжнародне положене. — Мирові переговори. — Проголошене независимости Альбанії.

На четверговім засіданю палати послів почала ся дискусия над буджетовою провізориєю. Перший промавляв п. Ляґінія. Говорив 4 години, з початку по хорватски, потім по німецки. Вказав на положенє південних Славян в державі і зазначив, що правительство повинно старати ся про те, щоби південні Славяни мали ся так добре, як у себе дома. Треба стреміти до того з огляду на внутрішну і заграничну ситуацию.

П. Ґрос заявляє, що німецко-національний союз сьвідомий обовязку супротив держави і народа висказує бажанє щоби палата також сповнила свій обовязок супротив держави.

П. Адлер звертає ся против конфіскати часописий і маніфесту, ухваленого на міжнароднім з'їзді социялістів в Базилеї. Протестує проти сего, щоби социяльних демократів називати злими патриотами. Критикує нестійність заграничної австрийскої політики в поодиноких фазах балканьскої кризи. Коли би упорядковано відносини південних Славян і селян в Боснії і Герцеґовині, коли би зробило ся конець системі Тиси і Цувая, се було би розумною політикою. Тепер социялісти не думають ослаблювати становища Австриї, котра є досить могуча, щоби зискати для себе велике значінє в сьвіті. Бесідник питає ся, чи ті, котрі мають становити жир для гармат, не мають права сказати, що війна цілком непотрібна. Социялісти протестують против війни і ставлять засаду, що всьо можна полагодити в мирній дорозі.

П. Шойсволь полемізував з промовою п. Адлера, причім заперечив, немов би німецкі сторонництва підюджували до війни.

Вкінци виголосив довгу, 3 і пів годинну опозицийну промову п. Будзиновский.

На тім о год. 7½ засіданє замкнено.

„Reichspost“ приносить з Берлина вияснене, що на конференциї престолонаслідника арх. Франца Фердинанда з цісарем Вільгельмом II. в Берлині усталено отсї вихідні точки що до акциї в найблизшій будучности:

„Поки Австрия має спір зі Сербією, Німеччина збереже невтральність, бо уважає спір Австриї з Сербією виключно австрийскою справою. Але коли би Австрию заатакувала яка з великих держав, то Німеччина безумовно прийде з помочию Австро-Угорщині“.

Римский дневник „Messagero“ оголошує інтервю з російским амбасадором Крупеньским, котрий заявив, що задля управильненя балканьских справ в сути річи не треба европейскої конференциї, але може она відбуде ся. Росия на сїй конференциї не буде домагати ся переїзду через Дарданелї, які і дальше будуть замкнені, а для береженя Дарданелів ослаблена Туреччина далеко ліпша ніж сильна. Впрочім на случай війни кожда фльота сфорсує переїзд через Дарданелї. Против утвореня окремої самостійної Альбанії Росия не буде виступати, бо Альбанія і так по кількох лїтах дістане ся в руки сильнїйшого сусіда.

Віденьска „Zeit“ пише, що Росия і Сербія мають виразно почути, що Австро-Угорщина готова до остаточного кроку і роблять тепер приготованя на всякі евентуальности зі спокоєм, достойним великої держави.

Парискии „Matin“ доносить з Білгорода про поліпшене ситуациї. Іменно сербский президент міністрів Пашіч мав заявити кореспондентови „Matin-а“, що Сербія не упирає ся конечно при посїданю Дурацца. Сербія під впливом Росиї готова зменшити свої домаганя в справі пристани.

„Tägliche Rundschau“ приносить голоси про становище Росиї до теперішної ситуациї. Голоси ті походять з берлиньского російского посольства. Запевняє ся там між иншим, що Петербург має найсильнїйшу волю балканьске питанє полагодити мирним способом і що Сазонов не є таким чоловіком, котрий позволив

---

14)

Служниця без заплати.

(З німецкого — О. Гекера).

(Конець).

Хорчанє і стогни, дикий, повен розпуки крик, а між тим побаламучені, смертельним страхом з уст витиснені молитви, а посеред того дикі проклони дивачних людий, уважаючих себе Богом позабутими — то все зливало ся в одну хаотичну сінфонію, з котрої кождий такт був смертним віддихом, котрим композиторка смерть з лютим артизмом дириґувала.

В своїй розпуці Мейбель поступала непевно щораз дальше і дальше. Она научила ся молити ся, вірна єї матїр сиділа що вечера, коли она ще була дитиною, коло єї ліжечка і молилась з нею — а тота сама добра матїр, хоч і як була тепер вже слаба і напрацьована, питала єї ще й тепер часами, чи она не забула своїх молитов. Отже тепер, в так страшній потребі, коли полумінь обсмалювала єї волосе, а скіра пукала на єї лици — тепер відмовляла она тоті молитви, які ще дитиною говорила, і блукала та шукала охорони, яку так легко колись була знайшла, шукала тої вірної груди мужа, котру в своїй дитинячій нерозвазї відтрутила від себе.

Наконець показав ся спуст, котрим переходила вінда — він був отворений, але вінди не було видко. Якась старша дівчина лежала на земли і зойкала. Мейбель побачила єї, аж коли на єї тілї спотикнула ся.

— Надармо ти кличеш — ніхто нам не прийде на поміч — дадуть нам згоріти! — промовила она лиш з великим трудом, бо сили єї вже опускали.

— Ні, я хочу жити! — крикнула Мейбель. — Ходи, спустимо ся по линві на долину!

— Так, так!

Набравши нової енерґії, швачка пустилась до спусту і старала там вхопитись сильної дротяної линви, до котрої столець вінди був прикріплений. То їй удало ся, але сили вже не мала, на гладкім метали рука єї не могла удержати ся — заверещала ще послїдний раз як не своїм голосом і тїло перекидаючись кілька разів впало на долину.

Зловившись обома руками за серце, станула Мейбель над краєм спусту і дивила ся на долину. Там палахкотїв огонь, а при кроваво червонім сьвітлї доглянула на споді богато порозбиваних людий.

Блудним оком глянула в гору. В спусті був ще такий воздух, що можна ним було дихати. Якась гадка шибнула їй до голови — а що, як би она відважилась лїзти по линві до гори — она знала, що вінда кінчила ся на даху і що там в спусті були ще двері до виходу — як би так она могла аж туди вилїзти!

От вже й повисла над страшною пропастию і старала ся цаль за цалем підсувати ся до гори.

*

Безпосередно до будинку Трайенґель припирав будинок належачий до нюйоркского університету, де відбувала ся наука. Тут в одній із саль на десятім поверсї сиділи студенти і слухали викладів з науки права. Коли зробив ся крик, що горить, і з кождою мінутою ставав щораз голоснїйший і грізнїйший, то і студенти позривали ся. Они прискочили до вікон від сторони улиці Вашінґтона. Звідси побачили, як тїло якогось мужчини свиснуло у воздусї а за хвильку гепнуло на брук улиці. Відтак летіло одно тїло за другим.

Рівночасно зачули студенти права крик розпуки замкнених в горіючім будинку робітниць і крики зі всіх сторін, що горить.

В першій хвили їх самих взяв ся страх і молоді студенти стояли мов задеревілї. Але відтак впав до салї якийсь професор і приніс страшну вість, що на дасї горіючого будинку знаходить ся богато людий, котрі зі страху перед смертию туди повтікали і тепер живцем згорять, коли не наспіє якась поміч.

Отже під проводом того учителя побігли студенти так скоро, як лиш могли, до сходів, котрими виходило ся на кришу. Пятнайцять стіп низше як криша університетского будинку розтягала ся рівна площа фабричного даху а на нїй стояло, як то відважні молодці зараз доба-

би послови, як прим. Гартвіґови на нарушене дисципліни. Дальше каже ся там: Росия хоче мира. Відносини між Австро-Угорщиною і Росиєю не погіршили ся. Послідними часами не наступила ніяка подія, яка могла би оправдувати напружене між обома великими державами. Є між обома державами постійна жива виміна думок про біжучі справи і по обох сторонах бажають найти розвязку, яка була би справедлива для Сербії, але не нарушувала би інтересів Австриї. Розуміє ся, не легко найти спосіб, який увзгляднював би належито інтереси обох сторін. Сербія передовсім дальше стоїть при своїх домаганях і виходить з того заложення, що переворот, який відбуває ся в наших очах, діє ся лише раз на столітя і тому мусить ся скористати з тої хвилї, щоби привести вкінци розвязку балканьского питаня. Росия від початку попирала дипльоматично домаганє Сербії що до адрийскої пристани, а не що йно перед кількома днями, як запримічують, змінила фронт. Публична думка в Росії підпирає сербскі домаганя а росийске правительство мусить дивити ся на публичну думку. Певні запорядженя Росії, находять оправданє в тім, що Росия для заспокоєня публичної думки не хоче стояти неприготовлена перед подіями. Ті приготованя далекі від мобілізациї, та й не можна про них говорити, що росийске правительство мало вийти поза дипльоматичне підпомаганє Сербії.

В софійских поінформованих кругах зачувати, що в мирових условинах, які предложила Болгария турецким посередникам, домагає ся для Сербії відступленя адрийского побережа від Сан Джіованні ді Медуа аж до Драча разом з відповідним куснем землї в нутрі краю. Се услівє поставлено як домаганє Сербії, яку заступає Болгария при мирових переговорах. Берлиньский „Lokal Anzeiger“ доносить, що болгарскі і турецкі делеґати вижидають нових вказівок; поки-що продовжують штучно сю конференцію.

Кружляють чутки, що Росия напирає на Болгарию, щоби зменшила свої первістні жадання. Послідна телеґрама „Lokal Anzeiger-a“ потверджує надію, що мирові переговори возьмуть користний оборот. Оногди радили болгарскі і турецкі відпоручники до пізної ночи. Вчера о 10 год. рано ведено дальше наради. Конференциї повновластників в справі перемиря відбувають ся під проводом Данева. Царгородскі миродатні круги заявляють, що Порта стремить в мирових переговорах до задержаня всего адриянопільского вілєта і має також надію задержати Солунь. Наради відбувають ся в зелїзничім возї в Чатальджі. Про висліди першої конференциї обі сторони переслали своїм правительствам звіти. Над тим звітом радила до пізної ночи турецка рада міністрів і прислала своїм повновласникам нові вказівки. Урядові турецкі круги дуже добре настроєні і висказують надію, що Болгария змінить свої первістні, надмірні мирові условини, так що буде можливе заключенє мира. Найновійші вісти з Царгорода доносять, що болгарскі і турецкі посередники відбули нове засїданє. Про стан переговорів заховують правительственні турецкі круги як найбільшу мовчанку.

Зачувати, що Порта предкладає, щоби будуча граница межи Болгариєю а Туреччиною ішла від Казакірджалї на турецкій области прямо до Еґейского моря, при чім при Туреччині полишив би ся округ Дедеаґач. Турецкі круги є такого оптимістичного настрою, що думають, що до понедїлка буде заключений мир. У вчерашній міністерияльній раді взяв участь Осман Нізамі паша.

Президент провізоричного альбаньского правительства Ізмаель Кемаль бей вислав до австрийского і італїяньского правительства таку депешу:

Зібрані нинї в Вальонї народні збори, складаючі ся з відпоручників всіх околиць Альбанії без ріжниці віроісповідань, проголосили саме независимість Альбанії і установили провізоричне правительство, котрого задачию буде боронити прав загроженого сербскою армією альбаньского народа і увільнити край від наїздників. Повідомляючи о тім, маємо честь просити правительство Є. Вел. о признанє тої зміни в політичнім житю альбаньского народа. Альбанцї, які отсе вступили до родини народів Европи всхідної, в котрій суть найстаршими, мають лиш одну цїль на оці: жити в мирі зі всіми балканьскими державами і бути елементом рівноваги. Ми пересьвідчені, що правительство Є. Вел. подібно як цїлий цивілізований сьвіт прихильно прийме Альбанію, буде єї хоронити перед всякими напастями на єї народну самостійність перед наміром обсадженя єї териториї.

Новинки.

Львів, 30 падолиста 1912.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вернув оногди з Відня до Львова.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало практиканта гірничого Едв. Міллєра та укінчених техніків: Льва Ротштайна і Вас. Рижевского елевами будівництва в технїчній службі гал. Дирекциї почт і телеграфів у Львові. — Президент гал Дирекциї почт і телеґр. іменував офіциянтку Модесту Марковску в Копичинець почтмайстринею в Кошилівцях.

— **Лїцитация.** Дня 6 грудня с. р. о год. 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Ярослав публична лїцитация невідобраних пересилок, як: цукорки, чоколяда, горівка, чай, начинє зелізне, машина до шитя, олива, сїчкарні, сукно і т. п., о скілько не зістануть аж до того часу викуплені.

— **Львівский руский театр в Перемишли** під дирекциєю Йосифа Стадника. (Саля „Людового Дому“. Початок о год. 7½ вечером).

В недїлю 1 грудня „Ой не ходи, Грицю, та на вечерниці“.

В понедїлок вистави не буде.

Ві второк 3 грудня „Кармен“, опера в 4 діях Жоржа Бізета.

В середу 4 грудня „Мала каварня“, фарса в 3 діях Трістана.

— **Про страшну катастрофу в Більбао,** о котрій ми вже коротко згадували, доносять з Ма-

---

чили, яких пятьдесять людий, по найбільшій части жінок і дївчат, що збились в купу і з цїлої сили кликали на поміч.

Громадка молодих людий, що зібрала ся до ратованя, впорядкувала ся борзо. На щастє були на дасї ратункові драбини. В одній хвили уставили їх як було потреба і безпроволочно розпочалась робота ратункова. Насамперед перенесено в безпечне місце тих нещасливих, котрі від диму майже вже були подушили ся або ледви ще дихаючи, видобули ся якось аж на кришу. Тих повиносили на кришу університетского будинку і доти їх там відтирали, аж они на сьвіжім воздусі на стілько прийшли до себе, що вже можна їх було віндою на долину спустити.

Коли послїдних щасливо виратувано, зачала вже полумінь добувати ся і крізь кришу фабричного будинку. Із віндового спусту дав ся тоді почути якийсь страшенний крик а коли кількох відважних студентів крізь густий дим, що хоч би єго краяти, зважились зайти аж до входових дверий від спусту і їх отворили, то мало дух в них не заперло, бо лиш кілька стіп під собою побачили якусь женщину, котра в своїм смертеннім страху вилїзла була по линві від вінди аж під сам верх і тут держачись ще послїдними силами, висїла на линві та не могла вже ані о волос посунути ся висше.

То була Мейбель.

В кілька хвиль опісля оба відважні студенти, вправні в лаженю та неаби-які силачі витягнули напів вже неживу на кришу а звідси крізь густі хмари диму занесли єї на безпечне місце на університетскій криши.

*

Коли Стівн Міллер опісля розповідав про ту страшну пожежу і розказував, як то він нараз Мейбель віднайшов, обставав кріпко і рішучо при тім, що то якась висша сила якраз в тій хвили заставила єго іти до брами університетского будинку в бічній улици, коли улюблену дївчину з обвязаними руками і лицем зносили якраз до ратункового воза.

В одній хвили, коли єї побачив, припав до неї і з такою силою крикнув єї імя, що навіть байдужні поліцисти, тронуті тим, усьміхнули ся. Той звичайно так спокійний і поважний чоловік, котрого брала ся розпука, бо був певний, що Мейбель в тій страшній пожежі стратила своє молоде житє, змінив ся не до пізнаня. З радости, що побачив Мейбель і переконавшись, що она хоч досить сильно вранена, все-таки віддихає і буде жити, розплакав ся як мала дитина і раз по раз повтаряв єї імя.

А Мейбель, котра тепер відзискала була повну сьвідомість, коли єго побачила, забула на всї болї. Не дивувала ся зовсім, що Стівн так нагло явив ся, лиш їй здавало ся то зовсім природним і в порядку. А очи єї так благаючо споглядали на него, що молодий лїкар стациї ратункової дав ся упросити і позволив Стівнови поїхати разом з нею у возї ратунковім аж до шпиталю, хоч то противилось постановам. Та й трудно би було єму відорвати свою пацинтку від єї давного милого, так дуже була до него пригорнулась.

Так стало ся, що Стівн перший і одинокий раз в своїм житю їхав в ратунковім возї.

*

Страшна пожежа, підчас котрої згинуло мало що не півтора сотки людий, лишила на лици Мейбелї видимі слїди. Але на то она мало зважає, бо від коли стала жінкою Стівна і єго помічницею при роботі, не має часу заглядати до зеркала. До того причиняє ся ще й єї гордість, котра наказує їй дуже на то уважати, щоби пані Бессі, котра впрочім єсть єї щирою приятелькою, не перевисшала єї в точности, оглядности і жваности.

Тепер вже не потребує промавляти їй до совісти єї матір, котра разом з нею мешкає на фармі, щоби ніби то в спокою доживати кінця свого житя а поправді, щоби ще добре помагати, бо тота рухлива робота довкола неї робить їй велику радість, а сьвідомість того, що єї донька єсть тепер дійстно щасливою, одушевляє єї і аж надто відмолоднює, як щоби она заложивши руки, дармувала.

Та й пані Мейбель знає тепер, що все голосне щастє сьвіта єсть пусте в порівнаню з тою знаменитою сьвідомостию, яка може лиш в серци доброї жінки пробувати і довкола себе ширити благословенє, що яко жінка і матїр єсть у великій творчій будові конечним членом, котрий не дасть ся нічим заступити а що більше, що єсть тою знаменитою судиєю, в котрій переховує ся тота велика, весь сьвіт обнимаюча і весь сьвіт піддержуюча тайна, котру люди любовю називають.

дриду: Причиною катастрофи стало ся, що один гість побачивши як блиснуло від апарату, котрий случайно попсував ся, крикнув: „Горить!“ В одній хвили став переполох і при виході зробила ся страшенна глота. Люди почали так тиснути ся, що одні других перевертали і доптали. Загалом згинуло 44 осіб, між тими 38 дїтий і 6 жінок а 81 осіб було тяжко покалїчених. Жертви катастрофи похоронено онегди на кошт міста.

— **Заночував в кінотеатрі.** Аґент поліцийний Базюк, переходячи онегди в ночи около 2 год. коло кінотеатру при площи Більчевского зачув, що за головним входом до будинку плаче якась дитина. Хотячи дістати ся до середини переліз через паркан, окружаючий будинок і знайшов случайно отверті бічні двері. Війшов отже до середини і застав там 8-лїтного хлопчину Володимира Бубера, котрий на вечірнім представленю заснув так твердо, що спав аж до пізної ночи і нїхто его не добачив. Аґент відвів хлопчину до дому родичів при ул. Шептицких.

— **Знижене тариф зелїзничих.** Зі взгляду на шкоди яких наробили елементарні катастрофи, Міністерство зелїзниць державних знизило о 50 прц. тарифи фрахтові від перевозу пашї, підсїлки, кукурудзи, ґрису і соли для худоби в Галичинї.

— **Також міска господарка!** Вчера о год пів до 6 вибух в міскій реальности при Личаківскій ч. 101 де містить ся комісарият і поліцийна постоя грізний огонь коміновий, котрий однак сторожа пожарна ще в пору загасила. Доходженя поліцийні показали що комини в міскій реальности від двох лїт не були вимітані.

— **Ювилей „Сокола“ в Станиславові.** Минулої суботи відбував ся в станиславівскім „Соколі“ концерт в 10-лїтний ювилей ествованя сего товариства Перебудованя саля стан. „Сокола“ представляє ся незвичайно гарно. Належить она до найбільших саль в Станиславові, а заспокоювати може не лише потреби „Сокола“, але також і инших товариства. Є тут доволї місця для всїх Товариств. Внутрішні стіни, прикрашені народними мережками, роблять незвичайно миле враженє. В день численними вікнами добуває ся сьвітло, надає салї веселости і ясности, а в ночи ту саму прислугу роблять принадні сьвічники спроваджені з Відня. Богато дверий відповідає всяким приписам поліцийним, а многі бічні комнати робили-муть прислугу підчас всїляких забав. До салї добудував „Сокіл“ 3 комнати для кляс „Рідної Школи“, сповняючи так слова виписані на своїм прапорі: „В здоровім тїлї, здоровий дух“. Сокіл дбаючи про виховане здорового поколїня приходуть рівнож в поміч „Рідній Школї“, що в нїй має виховувати ся здорова душа. Суботїшнє сьвято розпочав своєю промовою голова „Сокола“ інспектор Мирон. В промові начеркнув бесїдник десятилїтню дїяльність товариства, его тяжку борбу і перешкоди, які се товариство стрічало в початках свого розвитка. Відтак представив розмірно велику вагу руханкових товариств, симпатию, якою тїшать ся они у инших народів, а мале зрозуміне їх значіня у нашого народа. Коли у инших народів підчас всїляких з'їздів і сьвяточних обходів руханкових товариств збирають ся усї верстви з найчільнїйшими своїми людьми, то у нас сего занятя не слїдно і наша суспільність не доцїнює ваги наших сокільско-січових товариств. А нашому народному орґанізмови так потрібні прикмети, які виробляють руханкові товариства, а се карність, рішучість, характерність та почутє і віра у власні сили! Се тоті прикмети, яких нашому народови у найважнїйших хвилях его полїтичного житя все не доставало! Після промови наступили продукциї „Бояна“ і инші.

— **Крадежі і арештованя.** До склепу корінних товарів п. Михайла Баляса при улици Браєрівскій вломили ся тамтої ночи злодії і вкрали значну скількість всїляких товарів і готівкою около 550 корон. — До мешканя п. Леопольда Райцеса при ул. Бема ч. 12 вломив ся злодій і вкрав з поляреса, полишеного в мешканю, 120 кор. банкнотами по 20 кор. — За крадїж столового срібла і 60 кор. готівкою на шкоду п. Броніслави Кохановскої, арештовано кухту Івана Байка. — З будови інжинїра Йосифа Авіна при ул. Різницкій вкрали невислїджені доси злодії 4 тягари до вінди ваги кільоґрамів, а вартости 500 кор.

Вчера вечером о 6 год. добули ся два злодії через кухню до мешканя директора головної каси краєвої п. Віктора Розенфельда і підчас коли директор з родиною перебували в послїдній комнатї, розбили кređенс і вкрали з него 160 кор. Злодії пакували вже столове срібло, лишили его однак, коли надійшла панї дому і повтїкали.

На валах Гетманьских прихопила публика 19-лїтного Ицка Фаерштайна в хвили, коли витягав полярес з кишенї якоїсь панї, котра всїдала до воза електричної зелїзницї. Заким прийшов полициян, сьвідки тої крадежі так набили злодія, що той більше попамятає сю кару, як кару арешту, на котру суд его засудить.

З коритаря француского готелю вкрадено на шкоду кадета 1 полку уланів п. Рудольфа Струве паку, в котрій була упряж на коня. — На телеґрафічне завізване поліциї в Будапештї арештовано у Львові в готели француским Павла Колявія, купця, котрий здефраудував більшу суму на шкоду фірми „Беля Шіллінґер. — Якийсь злодій, за котрим пустилась публика в погоню, кинув на ул. Цибульний кіш з курми а сам втїк. Кури можна відобрати в комісарияті II. дїльници.

Мария Прохоровска дала знати на поліцию, що еї наречений Йосиф Зайончковский, челядник шевский, в день призначений на їх вінчанє т. є. 24 с. м. вкрав їй 40 корон готівкою і мужескі одяги та щез без слїду. — 17-лїтний син Мариї Кремпель, замешкалої при ул. Ненцкої ч. 6, вкрав їй в ночи з під подушки 352 корон і втїк.

Телеґрами.

Відень 30 падолиста. Є. Вел. приймив нинї на загальних авдиенциях між иншими Ексц. Митрополита ґр. Андрея Шептицкого.

Рим 30 падолиста. До „Аґент. Стефані“ доносять з Валльони: По оголошеню независимости Албанії, приступили збори альбаньских делеґатів до уконституованя тимчасового правительства. Президентом выбрано магометанина Ісмаіла Кемаля-бея. На правительственнім конаку і публичних урядах вивішено альбаньскі фляґи.

Рим 30 падолиста. На вість о обсадженю Дурацца і Ельбасама Сербами видав Ісмаіл Кемель телеґрафічно приказ, щоби не ставлено опору, позаяк Албанія має бути уважана за неутральну територию а засади неутральности будуть боронити держави.

Константинополь 30 падолиста. „Ікдам“ довідує ся, що протокол мира межи Туреччиною а державами балканьскими буде нинї підписаний. Адріянополь і Дедеаґач з охрестностию остають ся при Туреччинї, Македонія з Солунем яко столицею одержать автономію.

Константинополь 30 падолиста. Рада мінїстрів тревала вчера до 11 в ночи. Мінїстер справ заграничних заявив, що переговори мирові суть на добрій дорозї і нинї будуть дальше вести. Мінїстер думає, що до двох днїв мир буде заключений.

Харбін 30 падолиста. Коло Хрего поїзд з войском вертаючим домів наїхав на поїзд робітничий; 13 ваґонів розбило ся; згинуло на місци 11 осіб, 32 есть тяжко а 20 легко ранених.

Атики 30 падолиста. До „Echo de Paris“ доносить дописуватель з Константинополя через Констанцу: До Улу Кішла, послїдної стациї анатольскої зелїзницї, прибуло 60.000 Арабів, котрі поїздами войсковими по два до трох тисячів вояків будуть відставлені до Константинополя.

Льондон 30 падолиста. Після інформациї Райтера будуть на дальше відбувати ся наради в справі скликаня конференций амбасадорів. Конференциї ті мали би на цїли обдумати успішні способи улекшення виміни гадок межи інтересованими державами.

Цїна збіжа у Львові.

дня 28-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·50	до 11·—
Жито	9·10	„ 9·40
Овес	9·50	„ 10·—
Ячмінь пашний	8·20	„ 8·60
Ячмінь броварний	8·60	„ 9·60
Ріпак	—·—	„ —·—
Льнянка	—·—	„ —·—
Горох до вареня	11·—	„ 14·—
Вика	—·—	„ —·—
Бобик	—·—	„ —·—
Гречка	—·—	„ —·—
Кукурудза нова	—·—	„ —·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„ —·—
Конюшина червона	95·—	„115·—
Конюшина біла	90·—	„125 —
Конюшина шведска	100·—	„125 —
Тимотка	27·—	„ 32·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних институций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядження.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).